

Καλές μορτές

ΠΡΟΣΚΛΗΣΗ

Στην ετήσια καθιερωμένη συνεντεύξη του μας προσκαλεί ο Πανελλήνιος Σύλλογος Μαγουλιανιτών, που θα πραγματοποιηθεί το μεσημέρι της Κυριακής 23 Νοεμβρίου στο εξοχικό κέντρο διασκέδασης «Ο Ζυγός» (20ο χλμ. λεωφ. Πάρνηθας, Αχαρνές. Πληροφορίες πλ. 2464839, Γ. Νικολόπουλος)

• Το γεύμα περιλαμβάνει: Τυροπλάκι, λουκάνικο χωριάτικο, κροκέτα, ντολμαδάκι, σαλάτα, φέτα, τζατζίκι και μπριζόλα με ριζότο και πηγαντές πατάτες (2.300 δρχ. το άτομο).

Αναψυκτικά (200 δρχ.), μπύρα Amstel (400 δρχ.) και κρασί (600 δρχ. το κιλό)

* Ο Σύλλογος που οργανώνει με μεράκι αυτή τη συνάντηση υπόσχεται κέφι και μουσική για όλες τις ηλικίες και προτιμήσεις

ΣΥΝΔΡΟΜΗ

Η ετήσια συνδρομή στην εφημερίδα είναι 2.000 δρχ. και μπορείτε να τη στέλνετε με επιταγή στα γραφεία του Συλλόγου: Πανελλήνιος Σύλλογος Μαγουλιανιτών Χαλκοκονδύλη 37 Τ.Κ. 104 32 Αθήνα Απευθυνθείτε στον Ταμία του Συλλόγου Κώστα Δ. Κανελλόπουλο

ΚΑΠΟΔΙΣΤΡΙΑΣ ΚΑΙ ΣΤΑ ΕΛΤΑ

ΣΕΛ.2



Λειτουργία με μειωμένο ωράριο προτείνει η διοίκηση των Ελληνικών Ταχυδρομείων (ΕΛΤΑ) για το ταχυδρομικό γραφείο Μαγουλιανών. Οι ανάγκες του Ταχυδρομείου δεν κρίνονται ότι είναι τόσο μεγάλες. «Αυτό δεν ονομάζεται κλείσιμο γραφείων», αλλά «ο εργαζόμενος θα απασχολείται εκεί όση ώρα χρειάζεται και θα έχει την υποχρέωση να παρέχει ταχυδρομικό έργο και

Αρχισαν τα έργα

Με χρηματοδότηση της Νομαρχίας η Κοινότητα Μαγουλιανών ξεκίνησε τα έργα ανάπλασης του σχολείου

ΜΕ ΠΤΩΤΟΒΟΥΛΙΑ του Πανελληνίου Συλλόγου Μαγουλιανιτών θα διασωθεί το παραδοσιακό σχολικό κτίριο. Αρχισαν οι προσπάθειες σωστικής επέμβασης στο σχολείο, ώστε να μπορέσει η ορεινή κοινότητα να κρατήσει τις μνήμες της ζωντανές.

Η Νομαρχία χρηματοδότησε την διατήρηση του εξαιρετικής αρχιτεκτονικής διακακίριου, μνημείο της εκπαιδευτικής ιστορίας της επαρχίας Γορτυνίας με 2 εκατομμύρια δραχμές.

ΡΑΝΤΕΒΟΥ ΣΤΟ ΣΧΟΛΕΙΟ Το Δεκαπενταύγουστο 84 νέοι Μαγουλιανίτες έδωσαν ραντεβού στο Σχολείο. Η Αγγελική Κοσιαβέλου γράφει για το πάρτι των Νέων. Μας καλεί να κλείσουμε για λίγο τα μάτια και να φέρουμε στο νου την εικόνα του χωριού. Τις φωνές, τα γέλια, τις επισκέψεις στα σπίτια της γειτονιάς, την πλατεία γεμάτη παρέες, την γιορτή που οργανώσαν στον ανεκμετάλλετο χώρο του σχολείου. Δυστυχώς, φωτογραφικές μαρτυρίες από το πάρτι δεν έφτασαν στην εφημερίδα.

σελ.5.

ΚΑΙ ΜΙΑ ΠΡΟΤΑΣΗ Να πάρουμε μέτρα για το σχολείο μας. Να γίνει κέντρο ζωής για το χωριό και όχι μόνο, γράφει ο Παναγιώτης Κυριακόπουλος.

σελ.6.



Περνάμε τη μικρή σιδερένια πόρτα. Τα σκαλιά έχουν χορταριάσει. Ούτε κουδούνι ακούγεται, ούτε αγιασμός γίνεται. Ομως, όλα δείχνουν πως κάποτε ο χώρος αυτός έσφυζε από ζωή.

Σφάλισε οριστικά τα τελευταία χρόνια το Σχολείο, το κτίριο με τις μεγάλες γαλάζιες πόρτες και τα χαρακτηριστικά παράθυρα στην πρόσοψη, που ξεχώριζε μαζί με τις εκκλησίες και αποτελούσε σημείο αναφοράς του τόπου. Στην κατασκευή του σχολείου, που στέγασε τη δίψα για μάθηση των ελληνοπαίδων, πρωτοστάτησαν φωτισμένοι δάσκαλοι

Ηταν κυψέλη ζωής μέχρι που την υπαίθρο σάρωσε η αστυφιλία και η μετανάστευση. Το κτίριο, μνημείο του νεότερου κοινωνικού βίου των Ελλήνων, αφέθηκε στο έλεος του χρόνου. Χωρίς αυτό να σημαίνει ότι και οριστική αποβολή από τη μνήμη μας του αξίζει. Τώρα δόθηκαν κάποιες υποσχέσεις αποτροπής της φθοροποιού επίδρασης του χρόνου.



ΕΙΛΙΚΡΙΝΕΣ και σεμνό προσκύνημα στη μνήμη ενός από τους κορυφαίους διευθυντές ορχηστρας του 20ου αιώνα, του Δημήτρη Μητρόπουλου, στα Καμίνια Μαγουλιανών το 1961. Συγχωριανοί μας ένα χρόνο από το θάνατό του (1896-1960) παρευρίσκονται στα αποκαλυπτήρια της προτομής του μαέστρου που εξεμέτρησε το ζην τη δεύτερη μέρα του Νοεμβρίου του 1960 διευθύνοντας στη Σκάλα του Μιλάνου δοκιμή της Τρίτης Συμφωνίας του Γκούσταβ Μάλερ.

Η προτομή που είχε στηθεί στα Καμίνια σήμερα δεν υπάρχει. Πληροφορίες αναφέρουν ότι μετακόμισε στην πρωτεύουσα του νομού, στην Τρίπολη.

Εκατό ένα χρόνια εφέτος από τη γέννηση του μαέστρου, μιας από τις μεγαλύτερες καλλιτεχνικές δόξες της νεότερης Ελλάδας διεθνώς, και η ιδιαίτερη πατρίδα του, η Γορτυνία, εμφανίζεται να το(ν) αγνοεί. Εκκληση κάνουμε να βρεθεί ένας να μας απαντήσει τι τους έφταιξε ο μαέστρος και τον αποκαλήθωσαν από εκεί πάνω;

Η καμπάνα χτυπάει κυρίως για αυτούς που πήραν την πρωτοβουλία να ηγηθούν την προτομή από εκεί που ανήκει.

Ο Καποδίστριας «σκόνταψε» στη Γορτυνία

Η εφημερίδα «Τα Μαγούλιανα» είναι στο πλευρό του «Ι. Καποδίστρια». Αλλωστε, αίτημα της ίδιας της Αυτοδιοίκησης είναι το ξαναζωντάνεμα της υπαίθρου και η δημιουργία ισχυρών τοπικών διοικητικών μηχανισμών.

Όμως, στην επαρχία Γορτυνίας υπάρχει θέμα-ανάγκη μιας άλλης χωροθέτησης που να απαντά στις σύγχρονες ανάγκες της Τοπικής Αυτοδιοίκησης. Ο νέος διοικητικός χάρτης που καταργεί τις κοινότητες Μαγουλιάνων, Βυτίνας, Ελάτης, Καμενίτσας, Λάσας, Νυμφασίας και Πυργακίου και στη θέση τους ιδρύει τον δήμο Βυτίνας, φαίνεται να συστραφεί έναν «ασθενικό» δήμο.

Στη περιοχή μας θα συνενωθούν 7 κοινότητες -στην ουσία 6- και θα συστραφεί δήμο με 1.993 κατοίκους, όταν στον υπόλοιπο νομό και τη χώρα δημιουργούνται δήμοι αποτελούμενοι από 15, 25 ακόμη και 30 κοινότητες με σημαντικούς αριθμούς δημοτών.

Πολύ καλύτερη πρόταση για την περιοχή και το χωριό μας ήταν εκείνη της Περιφέρειας που προσανατολιζόνταν στη συγχώνευση των δήμων Λαγκαδίων και Βυτίνας. Όμως, κάπου «σκόνταψε».

Τώρα, δεν έχουμε παρά να περιμένουμε την υλοποίηση της μεταρρύθμισης και να δούμε τους νέους δήμους αν θα καταφέρουν ν' αποκτήσουν οικονομικό περιεχόμενο, να αποδείξουν δηλαδή ότι μπορούν να αποτελέσουν κύτταρα τοπικής ανάπτυξης.

• Η μάχη για τον «Καποδίστρια» μετατέθηκε στη Βουλή. Μην περιμένετε όμως τροποποιήσεις: Ο υπουργός Εσωτερικών Αλέκος Παπαδόπουλος έχει καταστείσει σαφές ότι δεν πρόκειται να δεχθεί στη Βουλή διάλογο επί της χωροταξίας, αλλά επί της ουσίας.

• Επίσης, ούτε δικαστικά υπάρχουν πολλά περιθώρια ν' ανατραπεί ο «Καποδίστριας». Η Ολομέλεια του Συμβουλίου της Επικρατείας πριν λίγα χρόνια έκρινε ότι συνενώσεις δήμων-κοινοτήτων δεν είναι αντισυνταγματικές αρκεί να παραμείνει η διοίκηση των τοπικών υποθέσεων των ΟΤΑ που συνενώνονται στα χέρια της τοπικής αυτοδιοίκησης και να μην υποχρεωθούν σε συνένωση όλες οι κοινότητες της χώρας.

• Να υπενθυμίσουμε ότι,

1). Η πρώην κοινότητα Μαγουλιάνων θα εκλέγει με απλή αναλογική Τοπικό Συμβούλιο. Δημοτικό διαμέρισμα μέχρι 300 κατοίκους εκλέγει τριμελή τοπικό συμβούλιο, ενώ δημοτικό διαμέρισμα με περισσότερους από 300 κατοίκους εκλέγει πενταμελή τοπικό συμβούλιο.

2). Οι Μαγουλιανίτες θα συνεχίσουν να εξυπηρετούνται στην έδρα του Τοπικού Συμβουλίου, χωρίς να αναγκάζονται να μεταβαίνουν στην Βυτίνα.

3). Η κοινότητα δεν πρόκειται να απολέσει κανένα ασφαλιστικό ή φορολογικό δικαίωμα και θα διατηρήσει τη διαχείριση της περιουσίας της. Αρμοδιότητες του Τοπικού Συμβουλίου που θα προκύψουν από τις εκλογές του Οκτώβρη 1998, μεταξύ άλλων είναι: η υλοποίηση έργων στο χωριό, η συντήρηση και λειτουργία του δικτύου ύδρευσης, αποχέτευσης, άρδευσης...

4). Η νέα μεταρρύθμιση, που θα καταστεί πράξη από την 1η Ιανουαρίου 1999, όταν θα αρχίσουν να λειτουργούν οι νέοι ΟΤΑ, υποστηρίζεται χρηματοδοτικά για 5 χρόνια από το Ειδικό Πρόγραμμα Τοπικής Αυτοδιοίκησης (ΕΠΤΑ) με πόρους συνολικού ύψους 1 τρισ. δρχ.

Η εκλεκτή παρέα καθισμένη γύρω το τραπέζι μοιάζει να κρύσσει ένα είδος καμπάνιας για τη διάσωση του χωριού. Ανταποκρίθηκε στο κάλεσμα της κοινότητας και συζήτησε ή μάλλον ομοφώνησε πάνω στο θέμα της διατήρησής της. Ο θεσμός της κοινότητας να κρατηθεί στη ζωή και - γιατί όχι; - να αποκτήσει έναν ακόμα σημαντικότερο χαρακτήρα 15 Αυγούστου 1960



«Καποδίστριας» και στα ΕΛΤΑ»

Οι ανάγκες του Ταχυδρομείου Μαγουλιάνων δεν κρίνονται από τα Ελληνικά Ταχυδρομεία (ΕΛΤΑ) ότι είναι τόσο μεγάλες, και μαζί με άλλα 99 γραφεία κοινοτήτων, προτείνεται να ανοίγει για λιγότερες ώρες εβδομαδιαίως από όσες σήμερα.

Όπως ανέφερε ο διευθύνων σύμβουλος των ΕΛΤΑ Π. Κυριακόπουλος παρουσία του υπουργού Μεταφορών-Επικοινωνιών Τάσου Μαντέλη θα επιδιωχθεί ένα άτομο που απασχολείται σε ένα γραφείο να εξυπηρετεί πλέον 5 γραφεία σε 5 περιοχές.

«Αυτό δεν ονομάζεται κλείσιμο γραφείων», αλλά «ο εργαζόμενος θα απασχολείται εκεί όση ώρα χρειάζεται και θα έχει την υποχρέωση να παρέχει ταχυδρομικό έργο και αλλού», ανέφερε ο κ. Κυριακόπουλος.

Το σε ποιά γραφεία θα επιβληθεί τελικά μείωση της λειτουργίας, εξαρτάται και από το ποιές κοινότητες θα γίνουν τελικά έδρες δήμων με βάση το πρόγραμμα «Καποδίστριας». Αν λοιπόν τα Μαγούλιανα γίνονταν έδρα δήμου δεν θα άλλαζε και η μορφή λειτουργίας του ταχυδρομικού γραφείου.

ΝΕΚΡΟΤΑΦΕΙΟ: Ένα θέμα που χρονίζει

ΠΑΝΩ ΑΠΟ 20 ΧΡΟΝΙΑ απασχολεί και προβληματίζει τα Διοικητικά Συμβούλια του Συλλόγου, αλλά και Μαγουλιανίτες η μεταφορά του νεκροταφείου. Ηδη το πρόβλημα χρόνο με το χρόνο οξύνεται.

Προσφάτως η Κοινότητα με έγγραφά της κοινοποιεί σε συμπατριώτες μας ότι, αν μέσα σε συγκεκριμένες ημερομηνίες δεν γίνουν κάποιες εκταφές η κοινότητα θα βρεθεί στη δυσάρεστη θέση να τις εκτελέσει μόνη της.

Η αρμοδιότητα να ρυθμίζει τα του νεκροταφείου ανήκει στη Κοινότητα. Όμως, η εφαρμογή οποιασδήποτε απόφασης με τέτοιο περιεχόμενο, αναφέρουν Μαγουλιανίτες, είναι υπόθεση ιδιαίτερη, αφού δεν έχει να κάνει με μια απλή υποχρέωση του καθενός από εμάς, αλλά και με άλλες παρεπόμενες ενέργειες.

Αναμφισβήτητο γεγονός είναι ότι πολλοί από εμάς προτιμούμε να παρατείνουμε την διαδικασία της εκταφής των δικών μας γιατί η βιολογική αλυσίδα που απαιτείται για την αποσύνθεση των πτωμάτων έχει διασπασθεί με τον κορεσμό του εδάφους από την υπερπροσφορά των νεκρών.

Όταν περιέλθει η τριετία

Δεν χρειάζεται να βιώνουμε και στο χωριό μας, σε κάθε νέο θάνατο συγγενούς ή φίλου, για τρία χρόνια το ίδιο άγχος, τον ίδιο βραχνά. Μέχρι σήμερα κάποιιο συμπατριώτες μας επέλεξαν τη... λύση του ενταφιασμού στο νεκροταφείο του χωριού. Εκεί το φέρετρο δεν θα έπαιρνε έξωση μετά το νόμιμο τρίχρονο απ' τον τάφο του, αλλά η εκταφή θα γίνονταν με λιγότερο άγχος και... φρίκη.

Σήμερα, όμως, και στο χωριό τα πράγματα φαίνεται ν' αλλάζουν ανεπιστρεπτή. Υπάρχει Κανονισμός Νεκροταφείου. Δεν είμαστε κατά του Κανονισμού, αλλά υπέρ της πίστης ότι μπορούμε μεταξύ μας να κάνουμε τη ζωή μας πιο εύκολη.

Ας κάνουμε μια επίσκεψη στο οστεοφυλάκιο του νεκροταφείου: Δεν υπάρχουν λέξεις για να περιγράψουμε το αδιαχώρητο. Τα κουτιά με οστά των προσφιλών του νεκρών στοιβαγμένα το ένα πάνω στο άλλο. Το οστεοφυλάκιο έχει πλέον κορεστεί.

Εκταφές: λύση... ασπιρίνης

Δεν υπάρχουν αντιρρήσεις. Να πραγματοποιηθούν οι εκταφές. Όμως, το πρόβλημα θα συνεχίζει να υπάρχει γιατί η συγκεκριμένη λύση είναι λύση... ασπιρίνης σε χρόνιο πρόβλημα.

Δ.Σ: Πρόταση μεταφοράς

Το σημερινό Δ.Σ., αλλά και το προηγούμενο έχουν θέσει το ζήτημα αυτό σε πρώτη προτεραιότητα. Το σημερινό Δ.Σ. αναγνωρίζει ότι:

α). Κάθε Μαγουλιανίτης δικαιούται 2 μέτρα γης αφού είναι προνόμιο να κατάρχεται από ένα χωριό που δόξα τω θεώ διαθέτει πολλούς χώρους.

β). Το νεκροταφείο έτσι όπως λειτουργεί σήμερα κάθε άλλο από σεβασμό δείχνει στους νεκρούς.

γ). Το οστεοφυλάκιο έχει κορεστεί.

δ). Ο ιερός ναός της Κοιμήσεως της Θεοτόκου με το εξαιρετικό τέμπλο πρέπει να ασφαλιστεί. Τα μέλη του Δ.Σ. του Συλλόγου επιμένουν ότι η αναγκαιότητα της μεταφοράς του νεκροταφείου είναι επιτακτική και έχει καθυστερήσει.

* Συγγνώμη για το ύψος, αλλά ήρθε η ώρα να παύσουμε να ψιθυρίζουμε το πρόβλημα και ν' αρχίσουμε ν' απαιτούμε κάποια νέα μέτρα. Γιατί οι νεκροί είναι πρόβλημα όλων μας, μιας και όλοι είμαστε οι αυριανοί νεκροί. Κι είθε να φθάσει

ο καιρός που τουλάχιστον στο θάνατο θα μπορούμε να κοιμόμαστε ήσυχα και με αξιοπρέπεια.

* *Ανέκδοτο: Το να είσαι πρόεδρος είναι σαν να διευθύνεις ένα νεκροταφείο. Έχεις πολλούς από κάτω σου αλλά κανέναν δεν σε ακούει!*

ΤΑ ΜΑΓΟΥΛΙΑΝΑ

ΤΡΙΜΗΝΙΑΙΑ ΠΕΡΙΟΔΙΚΗ ΕΚΔΟΣΗ
ΤΟΥ ΠΑΝΕΛΛΗΝΙΟΥ ΣΥΛΛΟΓΟΥ
ΜΑΓΟΥΛΙΑΝΙΤΩΝ

ΧΑΛΚΟΚΟΝΔΥΛΗ 37, 104 32 ΑΘΗΝΑ
3ος ΟΡΟΦΟΣ- ΤΗΛ. 5230 669

ΙΔΙΟΚΤΗΤΗΣ
ΠΑΝΕΛΛΗΝΙΟΣ ΣΥΛΛΟΓΟΣ ΜΑΓΟΥΛΙΑΝΙΤΩΝ

ΕΚΔΟΤΗΣ-ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ
ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΜΑΡΙΤΣΑΣ

ΣΥΝΕΡΓΑΤΕΣ
ΑΓΓΕΛΙΚΗ Δ. ΚΟΣΙΑΒΕΛΟΥ

ΕΤΗΣΙΑ ΣΥΝΔΡΟΜΗ
ΔΡΑΧΜΕΣ 2.000

ΚΑΛΛΙΤΕΧΝΙΚΗ ΕΠΙΜΕΛΕΙΑ
ΗΛΕΚΤΡΟΝΙΚΗ ΣΕΛΙΔΟΠΟΙΗΣΗ
ΠΑΝΟΣ Ε. ΚΩΝΣΤΑΝΤΟΠΟΥΛΟΣ
ΝΙΚΟΣ Ε. ΚΩΝΣΤΑΝΤΟΠΟΥΛΟΣ

ΠΑΡΑΓΩΓΗ-ΕΚΤΥΠΩΣΗ
ΓΡΑΜΜΑ ΤΗΛ.: 093 662831 - 7263 510

Πώς σώθηκαν οι εικόνες του Αη Γιάννη

Μια ενέργεια που σηματοδοτεί τη λειτουργία του Συλλόγου

ΜΕ ΤΗΝ ΣΚΕΨΗ «Να σώσουμε Παναγιά» η Νότα Κόλλια, νύφη του δασκαλου Σωτήρου, ξεκίνησε για τον Αη Γιάννη. Ήθελε πολύ να καθαρίσει την καπνιά «και την πολυκαιρία», όπως χαρακτηριστικά λέει, από τις παλιές εικόνες του ναού που τα τελευταία χρόνια ήταν σπογγισμένες στο γυναικωνίτη της εκκλησίας, στα χέρια του... Θεού.

Η πρωτοβουλία για τις εργασίες αποκατάστασης, κόντρα στη γενική αδιαφορία των καιρών για τα χνάρια του πολιτισμού, ανήκει στον Πανελλήνιο Σύλλογο Μαγουλιαντών. Μέλη του Συλλόγου από την Ανοιξη είχαν απευθυνθεί στην κ. Κόλλια ζητώντας της ν' αναλάβει την φοβερά κοπιαστική εργασία της αφαίρεσης από τις παλιές εικόνες του τέμπλου του παχύ στρώματος της αιθάλης που τις κάλυπταν.

Η ανταπόκριση της κ. Κόλλιας, αλλά και του ιερέα της κοινότητας Θεοδώρη Κονδύλη, ήταν κάτι παραπάνω από την αναμενόμενη. Την επομένη του δεκαπενταύγουστου άρχισε η δουλειά.

Η καπνιά πλύθηκε και το πρώτο λούστρο από τις παλιές εικόνες έφυγε. Οι παλιοί αγιογράφοι χρησιμοποιούσαν γομολάκα η οποία έχει το ιδίωμα με τα χρόνια να μαυρίζει. Αυτή η γομολάκα καθαρίστηκε με ειδικό διαλυτικό, ώσπου εμφανίστηκε το αρχικό χρώμα, λάδια - ευρωπαϊκά σωληνάρια.

Δύσκολο έργο

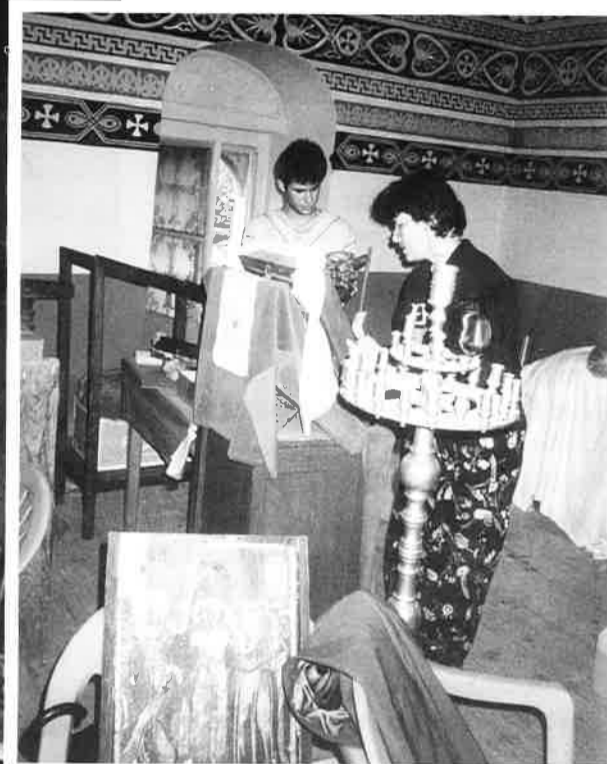
Η αγιογράφος κόπιασε μέχρι να αφαιρεθεί η καπνιά. Ήταν, όμως, από τους πλέον κατάλληλους ανθρώπους που θα μπορούσε να εμπιστευτεί κανείς το δύσκολο έργο της προστασίας και αποκατάστασης των σβησμένων από την ασβόλη εικόνων.

Η αγιογράφος Νότα Κόλλια διδάσκει Βυζαντινή τέχνη στο Λαϊκό Πανεπιστήμιο Βούπερταλ και στην Ευαγγελική Ακαδημία του Ντύσσελτορφ. Η «τέχνη» της συντήρησης της είναι γνώριμη.

Να αναφέρουμε ότι από τον καιρό που ολοκλήρωσε τις σπουδές της στη ζωγραφική και την αγιογραφία έχει παρουσιάσει αγιογραφική εργασία της σε πολλές εκθέσεις στην Ελλάδα, στη Γερμανία και στις ΗΠΑ και γνωρίζει τα μυστικά της τεχνικής των παλιών αγιογράφων.

«Χρώματα ανεξίτηλα»

«Τα χρώματα με τα οποία είναι φτιαγμένες οι αγιογραφίες έχουν το ιδίωμα μετά από ένα αιώνα να μην ξεβάφουν και να μην ξεθωριάζουν. Γίνονται ένα σώμα με το ξύλο», εξηγεί.



Σωτήριες επεμβάσεις σε αγιογραφίες από την Νότα Κόλλια. Όταν η αιθάλη και η σκόνη έφυγαν, αποκαλύφθηκε η αγιοσύνη της τέχνης. Εντός του φωτογραφικού κάδρου στη μία φωτογραφία ο ιερέας της κοινότητας και στην άλλη ο γιός της κ. Κόλλια, Πάνος

Όταν οι τ' έσσερις δεσποτικές εικόνες: της Ενθρονής Παναγίας, του Χριστού, των Αγίων Κωνσταντίνου και Ελένης και της Αποτομής του Ιωάννη του Προδρόμου τοποθετήθηκαν πάνω στο καλοφτιαγμένο τέμπλο του Αη Γιάννη, η κούραση των ημερών αποκατάστασης υποχώρησε με μιας. Το σκούρο καφέ χρώμα του τέμπλου έδενε απόλυτα με το χρυσό των εικόνων.

Έτσι, καταθέτει η αγιογράφος, «οι εικόνες θα σταθούν σ' αυτό το σημείο για τουλάχιστον άλλα 150 χρόνια».

Η σωτηρία

Χρειάστηκαν πολλές ώρες να καθαριστούν οι εικόνες, να πλυθούν, να τριφτούν και στη συνέχεια να καθαριστούν μέχρι που αναδυθούν τα αρχικά χρώματα. Και οι τέσσερις δεσποτικές εικόνες έγιναν σχεδόν... καινούριες.

Οι υπόλοιπες δεσποτικές εικόνες: του Ιωάννη του Προδρόμου, του Αγίου Χαλαλάμπους, των δύο αρχαγγέλων και της ωραίας πύλης υπολείπονται να καθαριστούν προκειμένου να συμπληρωθεί το τέμπλο. Η κ. Κόλλια υποσχέθηκε να συνεχίσει το έργο της συντήρησης τον Αύγουστο του 1998.

Τα έργα του Ιωάννη του Προδρόμου και του Αγίου Χαλαλάμπους θα χρειαστεί να συμπληρωθούν στα φθαρμένα τμήματα με χρώματα που ν' αποδίδουν καλύτερα το αυθεντικό Βυζαντινό ύφος.

Επίλογος, μπορεί η εργασία συντήρησης των εικόνων του Αη Γιάννη να μην είναι από τα σημαντικότερα πράγματα που χρειάζεται σήμερα διαφύλαξη από τη φθορά στον τόπο μας, αλλά, για τους Μαγουλιανίτες είναι από τα σημα-

ντικότερα πράγματα στον κόσμο. Και μόνο γι' αυτό, αξίζει!

Όπως, για την ιστορία αξίζει ν' αναφέρουμε ότι η καταπληκτική ιδέα οι εικόνες, έργα αξιολογικών αγιογράφων του 19ου αιώνα, να επανατοποθετηθούν στο τέμπλο ανήκει στον ιερέα της κοινότητας Θεόδωρο Κονδύλη.

Μια σπουδαία έκθεση

Του χρόνου, με την ολοκλήρωση της συντήρησης των εικόνων υπάρχει η σκέψη οι φορητές εικόνες να τοποθετηθούν πίσω από το παγκάρι. Φυσικά, θα προηγηθεί διαμόρφωση του χώρου ώστε να είναι εύκολη η πρόσβαση του εκκλησιάσματος.

Σκοπός της έκθεσης αγιογραφίας θα είναι να δείξει την κεντρική θέση της εικόνας στην ορθόδοξη εκκλησία.

Η τοποθέτηση - ανάδειξη των εικόνων είναι υπόθεση λεπτή. Απαιτείται να γίνει με τρόπο που να δημιουργεί θρησκευτικότητα και όχι σαν καθαρά έργα τέχνης. Προσοχή χρειάζεται επίσης και στο φωτισμό τους ώστε να δηλώνεται κάθε λεπτομέρεια.

Τέτοιες εκθέσεις έχουν κατά καιρούς εγκαινιαστεί σε εκκλησίες. Να υπενθυμίσουμε την έκθεση με τίτλο: «Ελληνικές εικόνες» στη γοτθική εκκλησία των Μινωριτών στο Στέιν Κρεμς της Αυστρίας (1993), σπανίων εικόνων της κρητικής τέχνης από μουσεία της Μόσχας στη Βασιλική του Αγίου Μάρκου και στην εκκλησία της Αγίας Αικατερίνης στο Ηράκλειο (1993).

* Η συντήρηση έγινε δωρεά από την κ. Κόλλια.

Ζητούνται δωρητές

ΜΕ ΠΡΩΤΟΒΟΥΛΙΑ

του ιερέα της κοινότητας ανατέθηκε στη κ. Κόλλια η αγιογράφηση του ναού σε γερμανικό μουσαμά και με υλικά που θα επιλέξει η ίδια η αγιογράφος. Οποιοσ Μαγουλιανίτης ενδιαφέρεται μπορεί να συμμετάσχει στη προσπάθεια. Ήδη έγινε αγιοκατάταξη. Για πληροφορίες μπορείτε να απευθυνθείτε στον ιερέα του χωριού μας (τηλ. 0795-82405).

Ο αγωνιστής και ιστορικός του Αγώνα

Στο τεύχος αυτό δημοσιεύουμε την ομιλία του Νίκου Κωστάρα για τον Φώτιο Χρυσανθόπουλο ή Φωτάκο. Η ομιλία του ακούραστου ιστοριοδίφη έλαβε χώρα στην εκδήλωση ιστορικής μνήμης του Πανελληνίου Συλλόγου Μαγουλιαντών με θέμα «Η Μάχη των Μαγουλιάνων. Φωτάκος - Α' υπασπιστή του Θεόδωρου Κολοκοτρώνη».

«Η πατρίς λυπείται και στενάζει και οι μεταγενέστεροι θα μας αναθεματίζουν, διότι δεν τους αφήσαμε αληθινή ιστορία», γράφει ο Φωτάκος στον δικαστή Γιώργο Τερτσέτη. Ο τελευταίος τον παρακινούσε να βγάλει στο φως όσα γνώριζε για τον αγώνα, ιδιαίτερα, όσα είδε με τα μάτια του.

Και, αποφάσισε ο αγωνιστής του Εικοσιένα και ιστορικός του Αγώνα να γράψει «Τα απομνημονεύματα περί της Ελληνικής Επανάστασεως», πολύτιμο ιστορικό χρονικό, που αποτελεί μία από τις πλέον αξιόπιστες πηγές της Νέωτερης Ελληνικής Ιστορίας.

Ο Φώτιος Χρυσανθόπουλος, γνωστός ως Φωτάκος, γεννήθηκε το 1798 στα Μαγούλιανα της Γορτυνίας. Ήταν ο νεότερος γιος του παπά - Γιαννάκη. Ενώ τα αδέρφια του Αναγνώστης, Κωνσταντίνος, Παναγιώτης και Νικόλαος κράτησαν το επώνυμο Παπαγιαννακόπουλος, ο ιδιόρρυθμος Φωτάκος πήρε ως επώνυμο το όνομα του παππού του Χρυσανθού.

Στα παιδικά του χρόνια μαθήτευσε στη Σχολή Μαγουλιάνων και είχε δάσκαλο τον ψυχωμένο ιερομόναχο Αγάπιο Λαμπρόπουλο και νεανίας παρακολούθησε στη Σχολή της Βυτίνας Ελληνικά Γράμματα από τον Παρθένιο και άλλους διδασκάλους.

Επειδή ήταν λίαν ζωηρός και φιλόδικος και είχε ήθος σκληρόν, όπως γράφει ο βιογράφος του αρεοπαγίτης Σταύρος Ανδρόπουλος, ο πατέρας του παρακάλεσε τον Πολυχρόνη Πανάγου ή Μαριολόπουλο, έμπορον στη Ρωσία και τον πήρε το 1813 μαζί του με άλλα Μαγουλιανόπουλα στο Κισνόβι της Βασαράβιας «προς εύρεσιν καλλιτέρας τύχης εκ του εμπορίου και των λοιπών βιοποριστικών έργων». Ετσι έπιασε δουλειά ως υπάλληλος σε εμπορικό κατάστημα.

Όταν ιδρύθηκε η Φιλική Εταιρεία «ο ζωηρός και ζηλωτής θερμότατος της Ελευθερίας τους Εθνους» Φωτάκος εμυήθηκε στα μυστικά όπου έλαβε ενεργό δράση.

Όταν το 1820 επήγε στην Οδυσσό ο Αλέξανδρος Υψηλάντης εκτίμησε της πατριωτικές του ικανότητες και απεφάσισαν να τον στείλουν στην Πελοπόννησον για τη προετοιμασίαν της εξεγέρσεως. Ως απόστολος της Φιλικής Εταιρείας έφερε μηνύματα προσωπικώς στον Κανέλλον Δεληγιάννη, ο οποίος τότε ήταν αρχηγός του κινήματος.

Η συμμετοχή του Φωτάκου στον Αγώνα υπήρξε πλήρης και αποδοτική. Αρχικά ακολούθησε τον Κανέλλο Δεληγιάννη και μετά τη διάλυση του στρατοπέδου της Καρύταινας ο Θ. Κολοκοτρώνης τον προσέλαβε ως υπασπιστή. Με αυτή την ιδιότητα παρακολούθησε από κοντά όλη την εξέλιξη του Αγώνα στο Μοριά.

Στα χρόνια του Καποδίστρια έγινε ταγματάρχης και υπασπιστής του Γενικού Αρχηγού



Οι Μαγουλιανίτες τιμούν τον Φωτάκο. Αποτίουν φόρο τιμής στον πατριώτη σε μια «εκδήλωση μνήμης». Ανήγειραν μαρμάρινη προτομή και κάνουν μνημόσυνο στον αγωνιστή που έπεσε στον αγώνα (30 Αυγούστου 1970)

Θ. Κολοκοτρώνη, ενώ στα χρόνια του Οθωνα διητέλεσε δασάρχης.

Μυμφεύτηκε την κόρη του διδασκάλου Σωτηρίου Σαρδέλη. Το 1858 εγκαταστάθηκε στου Δάρα και έμεινε στο Πύργο του Αρναούτογλου. Εκεί έγραψε τα απομνημονεύματά του. Στου Δάρα παρέμεινε αρκετό καιρό, μάλιστα έγινε και γεωπόνος. Πέθανε στην Τρίπολη στις 13 Σεπτεμβρίου 1878.

Ο Αγώνας και τα Μαγούλιανα

Από το βιβλίο «Τα Μαγούλιανα και οι Μαριολόπουλοι», του Ηλία Μαριολόπουλου, (Επιμέλεια: Θ. Βαγενάς).

α). Παραμονές του Εικοσιένα

Πριν από το μεγάλο διωγμό και το χαλασμό της Μοραϊκής κλεφτουργιάς (1805-1806), τα Μαγούλιανα αναφέρονται στην ιστορία γύρω στα 1803, όταν καταδικώμενος ο τότε κλεφτοκαπετάνιος Θεοδωρής Κολοκοτρώνης, που γράφει στα «Απομνημονεύματά» του, ότι «εις τα Μαγούλια(να) ανταμώνονται οι άνθρωποι μας» και πιο κάτω «εις τα Μαγούλιανα εσκοτώσαμε τους Τούρκους «έκαια τα χωριά...».

Πρόκειται εδώ ωρισμένα για την καταδίωξη του Κολοκοτρώνη εκείνη, όπου δεν κατάφεραν να τον εξολοθρέψουν οι Τούρκοι με τους Έλληνες κοτζαμπάσπδες, ενώ σκότωσαν τον Πεπιμεζά στα Καλάβρυτα κι έστειλαν το κεφάλι του στη Τριπολιτσά. Ο Θ. Κολοκοτρώνης τα κατάφερε τότε να σωθή και τον Σεπτέμβριο του 1803 επήρε και το «αρματολικί», όπως λέει ο ίδιος.

Για ένα άλλο επεισόδιο με τους κλέφτες, που έγινε κοντά στα Μαγούλιανα αναφέρει ο Κανέλλος Δεληγιάννης, γράφοντας πώς μετά την μεγάλη γέφυρα του Ατσιχόλου, όπου οι Κλέφτες σκότωσαν δυό Στεμνιτσιώτες: «Εκείθεν διευθύνοντο δια τα Καλάβρυτα την 12 Αυγούστου 1805. Η δε τουρκική δύμανιν και εκινή-

Εκτός των «Απομνημονευμάτων» (1858) έγραψε τον «Βίον του Παπαφλέσσα» (1868), τους «Βίους Πελοποννησίων» (1888) και συλλογή μύθων και παροιμιών. Επίσης έκανε ενδιαφέρουσα κριτική σε πολλά ιστορικά έργα της εποχής, όπως του Σπ. Τρικούπη, Ι. Φιλήμονα, Γενναίου Κολοκοτρώνη, Ν. Σπηλιάδη, κ.ά.

θηκαν άπαντες Τούρκοι και Χριστιανοί προς καταδίωξιν των και κατέλαβον όλα τα στενωπά μέρη διά να τους κτυπήσουν. Οι δε Κολοκοτρωναίοι, ο Γεώργιος, ο Σίμος Ρουμελιώτης και λοιποί είχαν φθάσει εις το χωρίον Βαλτεσινίκον, αλλ' εκεί βεβαιωθέντες ότι κατέλαβον τα στρατεύματα της εξουσίας όλας τας θέσεις, διανα τους κτυπήσουν, και δειλιάσαντες απεφάσισαν και υπέστρεψαν διά νυκτός να απέλθουν πάλιν εις την Μάννην... Αλλ' εις τον Άγιον Μάμαντα έξωθεν των Μαγουλιάνων κατέλαβε την θέσιν εκείνην ο Ρέσος Λαλιώτης με ολίγους Τούρκους και τινάς Χριστιανούς και φθάσαντες εκεί οι ληστές τους επιυροβόλησαν και αντιυροβολήθηκαν εις το σκότος. Εφόνευσαν τον Σίμον, λήσταρχον Ρουμελιώτην, και άλλους τρεις εκ των ληστών, επιυροβόλησαν και αυτοί επίσης και εφόνευσαν τον Ρέσον Λαλιώτην και άλλους 4 Τούρκους και 2 Χριστιανούς και ούτως ανεχώρησαν εις το σκότος και απήλθον εις το όρος Κλινίτσαν της Στεμνίτσας όπου ολημέρησαν και την άλλην νύκταν απέρασαν εις τα όρη των Σιαμπαζίκων πλησίων της Μάννης...».

Στην περίοδο του διωγμού της κλεφτουργιάς (1805-1806), ο Θεόδωρος Κολοκοτρώνης με τους συντρόφους του Μακρυγιάννη Ζιούτο, από το χωριό Μοναστηράκι, και κάποιον Μήτρο,

Οφειλόμενη ανταπόδοση Μνημείο εις τον Φωτάκον θα το ανεγείρει ο «Μορέας»

Η εφημερίδα «Μορέας της Τριπόλεως» αποτίω φόρο ευγνωμοσύνης και πηής προς τον αρκάδα στρατιωτικό και ιστορικό του Αγώνα Φώτιο Χρυσανθόπουλο ή Φωτάκο, που έζησε μετά το πέρας της Επανάστασης και πέθανε το 1878 στην Τρίπολη, αποφάσισε να εγείρει με αφορμή τους εορτασμούς της Εκατονταετηρίδος στο Ναό της Αγίας Βαρβάρας και στη θέση που είχε ταφή, μικρό κενοτάφιο μετά καλλιτεχνικού σταυρού, προς κατασκευή του οποίου έδωσε ήδη παραγγελία.

Την ανέγερση του τάφου και το σταυρό τούτο, όταν ακόμη ζούσε, είχε υποσχεθεί να εκτελέσει μετακομίζων τα γλυπτά εξ Αθηνών μετά την αποπεράτωση του από Μύλων Σιδηροδρόμου, ο εκδότης των Απομνημονευμάτων του Σταύρος Ανδρόπουλος, αρεοπαγίτης, υπόσχεσιν όμως που δεν εξετελέσε.

Το μικρόν μνημείο θέλει αποκαλυφθεί την ημέρα του πανηγυρισμού της Αλώσεως ή σε άλλη ημέρα καταλλήλως ορισθισομένη, οπότε συγχρόνως θέλει εντοιχιστεί δι' ιδίων ημών δαπανών και μικρά ενεπίγραφος πλάκα επί της όπισθεν της μεγάλης οικίας του (νυν Καλλούτσι) πτωχικής καλύβης ένθα ο αείμνηστος άφησε την τελευταία του πνοή πενόμενος.

ΑΝΤΙΓΡΑΦΗ ΑΠΟ ΔΗΜΟΣΙΕΥΜΑ ΤΗΣ ΕΦΗΜΕΡΙΔΑΣ ΜΟΡΕΑΣ ΤΗΣ ΤΡΙΠΟΛΕΩΣ (1930)

κυνηγημένοι, πήγαν στο Πυργάκι (χωριό της περιοχής του Μεθυδρίου, κοντά στα Μαγούλιανα) και ζήτησαν από τον Ζαχαρία του Παρασκευά, πρόκριτο του χωριού και φίλο τους, να τους κρύψει. Εκείνος «τους έθεσεν εις μίαν τρώγλην της γης. Αλλ' εκ του τρόμου και της φρίκης του, μήπως το μάθη η εξουσία και τον καταστρέψη, ειδοποίησε ευθύς τους προκρίτους των κωμοπόλεων Βυτίνας, Μαγουλιάνων, Νεμνίτσας και Γαρζενίκου και αυτοί συνάξαντες τους κατοίκους έτρεξαν υπέρ τους χιλίους να τους φονεύσουν. Αλλ' ο Κολοκοτρώνης, υπόπτουμένος μήπως προδοθή, εξήλθε της τρώγλης να περιεγασθή και βλέπει αίφνης ερχομένους τους κατοίκους κατ' αυτών. Ετράπησαν αμέσως εις φυγήν και... διεσώθησαν...».

Όταν ο «Γέρος του Μοριά» βρισκόταν, κυνηγημένος πιά από τον τόπο του κι εξόριστος, στη Ζάκυνθο, γράφει ο ίδιος, πώς: «Είχα δώσει γράμμα εις την φαμελιά μου με ένα Μαγουλιανίτη Γόντικα, για να μου φέρη όσο βιό είχα εις διαφόρους ανθρώπους, κι εκείνος επήγε, το μαρτύρησε του Ντεληγιάννη, ο Ντεληγιάννης του Βοϊβοντα, και έτσι εχάθηκαν όλα μου τα πράγματα, 1807».

Ιστορική πράξη από το Σύλλογο

Το παραδοσιακό σχολικό κτίριο της Κοινότητας δεν θα εγκαταλειφθεί έρμαιο στο χρόνο και οι μνήμες δεν θα σβήσουν για πάντα. Απεναντίας, έρχονται καλύτερες ημέρες για το Δημοτικό Σχολείο της Κοινότητας χάρις στην έγνοια μελών του Πανελληνίου Συλλόγου Μαγουλιαντών.

Στην πρόσκληση-«κάλεσμα διατήρησης» του εξαιρετικής αρχιτεκτονικής κτίσματος που απηύθυνε ο Σύλλογος ανταποκρίθηκε η Νομαρχία Αρκαδίας και ενέκρινε κονδύλι στήριξης των προσπαθειών διάσωσής του. Δύο εκατομμύρια δραχμές.

Και, τα έργα ανάπλασης-ανάδειξης του κτιρίου άρχισαν από την Κοινότητα.

Το σχολείο αυτό -μαζί με το κτίριο του Αγίου Ανδρέα- αποτελούν συνέχεια της περίφημης «Σχολής των Μαγουλιάνων» που λειτούργησε στα χρόνια της Τουρκοκρατίας.

«Η Σχολή των Μαγουλιάνων εξελίχθηκε σε δημόσιο Δημοτικό Σχολείο», έγραφε ο πρύτανης του Πανεπιστημίου Αθηνών Ηλίας Γ. Μαριολόπουλος πριν από λίγες δεκαετίες στο βιβλίο «Τα Μαγούλιανα και οι Μαριολόπουλοι».

Ο καθηγητής, όπως ήδη έχουμε δημοσιεύσει σε προηγούμενο τεύχος, μεταξύ άλλων

σημείωνε: Σε λίγους τόπους της σκλαβωμένης Ελλάδας λειτούργησαν κατά την τουρκοκρατία Σχολές. Πότε ακριβώς ιδρύθηκε και λειτούργησε η Σχολή των Μαγουλιάνων δεν είναι γνωστό. Γεγονός όμως είναι ότι, μεταξύ πολλών, σ' αυτή διδάχτηκε ο γενναίος αγωνιστής του '21, πρώτος υπασπιστής του Θεόδωρου Κολοκοτρώνη και γνωστός απομνηματογράφος Φώτιος Χρυσανθόπουλος ή Φωτάκος.

Το ενδιαφέρον του νομάρχη Αρκαδίας Παναγιώτη Γιαννόπουλου για την απαραίτητη συντήρηση του σχολείου είναι συγκινητικό.

«Ανάπτυξη είναι και η διατήρηση-ανάδειξη

της πολιτιστικής και ιστορικής κληρονομιάς», πιστεύει ο κ. Γιαννόπουλος, ενώ φιλοδοξία των μελών του συλλόγου είναι η αποκατάσταση και ένταξη του σχολικού συγκροτήματος, έργο των λαγκαδινών μαστόρων της πέτρας και στολίδι της επαρχίας, στις κοινωνικές και πολιτιστικές δραστηριότητες της ευρύτερης περιοχής.

* Οι υποσχέσεις που δόθηκαν από την Νομαρχία είναι ενθαρρυντικές. Περιμένουμε να γίνουν πράξη. Από όλους εμάς ένα ευχαριστώ στο Νομάρχη, που με τόση ευαισθησία και προθυμία ανταποκρίθηκε στο κάλεσμα.

Το Δεκαπενταύγουστο των νέων ραντεβού στο σχολείο

Της Αγγελικής Κοσιαβέλου

Κλείστε για λίγο τα μάτια και φέρτε στο νου την εικόνα του χωριού. Ιδιαίτερα την εικόνα που παρουσίαζε λίγες ημέρες πριν και λίγες ημέρες μετά τις 15 Αυγούστου.

Τα περισσότερα σπίτια φωταγωγημένα και γεμάτα κόσμο αποτέλεσαν την «πηγή ενέργειας» που έδωσε νέα πνοή ζωής σ' ολόκληρο το χωριό μας.

Φωνές, γέλια, τραγούδια, επισκέψεις στα σπίτια της γειτονιάς και όχι μόνο, η πλατεία γεμάτη παρέες που είτε δημιουργήθηκαν φέτος, είτε απλώς επανενώθηκαν ύστερα από πολύ ή λίγο καιρό. Και στους δρόμους συγχωριανοί μας που πηγαινοέρχονται στις δουλειές τους.

Ενσωματωμένοι σ' αυτή την εικόνα και οι νέοι που για άλλη μια φορά έκαναν έντονη την παρουσία τους στο χωριό, αλλά κυρίως στην πλατεία αφού αυτή αποτέλεσε το χώρο συγκέντρωσής τους.

Οι δραστηριότητες των νέων και αυτή τη φορά αναπτύχθηκαν τόσο σε επίπεδο παρέας, όσο και σε επίπεδο Συλλόγου Νέων.

Τάβλι και ξερή

Καταρχήν, χρόνο με το χρόνο νέα «ταλέντα» προστίθενται στον κατάλογο αυτών που διέπρεψαν και συνεχίζουν να διαπρέπουν στα παιχνίδια που έμαθαν από τους παππούδες τους. Πέρα όμως από τις καλές επιδόσεις στο τάβλι και την ξερή, όταν οι συνθήκες το επέτρεψαν, έγιναν οι απαραίτητες επαφές με τα αρμόδια άτομα στη Βυτίνα και διοργανώθηκε αγώνας καλαθοσφαίρισης, κοινώς μπάσκετ.

Εκείνο το απόγευμα λοιπόν οι νέοι του χωριού μας έδωσαν δυναμικά το παρόν, τόσο στον αγωνιστικό χώρο, όσο και σαν φιλαθλοι εμψυχώνοντας την ομάδα του χωριού. Η συνάντηση μπορεί να διεκόπη λόγω βροχής, αλλά λίγα λεπτά πριν από τη κανονική λήξη του η ομάδα μας είχε αποσπάσει το χειροκρότημα όλων. Κέρδισε, κι ας μην είχε προπονηθεί καθόλου λόγω της γνωστής έλλειψης αθλητικού χώρου

στο χωριό μας.

Πάρτι - γιορτή

Οι δραστηριότητες των νέων όμως δεν σταμάτησαν εκεί. Γνωρίζοντας ότι δεν θα πραγματοποιηθεί πανηγύρι αυτό το Δεκαπενταύγουστο αποφάσισαν να διοργανώσουν με το δικό τους τρόπο τη μεγαλύτερη γιορτή του χωριού μας.

Σε πολύ σύντομο χρονικό διάστημα λοιπόν και με τη συνεισφορά όλων διοργανώθηκε μια εορταστική εκδήλωση για να διασκεδάσουν όλοι μαζί στην υπό διαμόρφωση μικρή πλατεία που διαμορφώνεται στο εικονοστάσι του Αγίου Γεωργίου.

Προς στιγμήν όλοι ανησυχίσαμε ότι το σχέδιό μας θα βούλιαζαν λόγω των άσχημων καιρικών συνθηκών. Ευτυχώς όμως κάτι τέτοιο δε συνέβη κι αυτό χάρη στη βοήθεια της κοινότητας την οποία ευχαριστούμε για την προσφορά του δυστυχώς ανεκμετάλλετου χώρου του σχολείου. Εκεί... στεγάστηκε το κέφι των νέων.

Το πάρτι πραγματοποιήθηκε ανήμερα το Δεκαπενταύγουστο και σημείωσε μεγάλη επιτυχία. Στο ραντεβού, στις 11.30 το βράδυ έδωσαν παρόν 84 αγόρια και κορίτσια. Ο μέσος όρος ηλικίας των συγκεντρωμένων δεν ξεπερνούσε το 21 έτος.

Και, είχαν προνοήσει για όλα... Ξηροί καρποί, ούισκι και βότκα για τους μεγαλύτερους, αναψυκτικά για τους μικρότερους και μπίρες για τις ενδιάμεσες ηλικίες.

Δύο ραδιοκασετόφωνα επένδυσαν με μουσική τη συνάντηση. Οι νέοι άκουσαν ήχους από το... ελληνάδικο μουσικό τοπίο των ημερών και τραγούδησαν τα σουξέ της εποχής.

Την επομένη επιτροπή νέων επέστρεψε στο σχολείο για να καθαρίσει τις αίθουσες πριν επιστραφούν στην Κοινότητα.

• Δυστυχώς, φωτογραφικές μαρτυρίες από το πάρτι των νέων δεν υπάρχουν. Οι κακές γλώσσες,

που, ως συνήθως, είναι και καλά πληροφορημένες, ομιλούν περί... γκαντεμιάς του φωτογράφου, που εκλήθη να απαθανάσει τη συνάντηση. Την κρίσιμη στιγμή του... κήκε το φίλμ. Κρίμα.

• Η εφημερίδα μας πάντως θα σας αποζημιώσει με τη διπλή φωτογραφία: Κυκλοφορεί ελεύθερος και ωραίος. Βγάζει το κράνος, χαμογελάει στο φακό της φωτογραφικής κάμερας που τον «συνέλαβε» και φεύγει... Ο Βασίλης δεν έχει ανάγκη από Χάρλει, χρωμιωμένους σιδερωσώληνες -εξαπίσεις υποτίθεται- για να μη τύχει και περάσει απαραίτητος. Δεν έχει ανάγκη από σουζες ακόμη κι όταν η ασφαλτο στους δρόμους του χωριού γλιστράει και η κίνηση είναι αραιή.

Έδωσαν εξετάσεις και πέτυχαν!

Παν. Ηλ. Λαμπούσης, Μαθηματικό Πατρών
Παν. Στ. Κόλλια, Ιστορικό Αθίνας
Πηνελόπη Γεωργουλάκου (κόρη της Θ. Κόλλια), Οργάνωση και Διοίκηση Επ/σεων, Παν/μιο Πειραιώς
Αγγελική Κοσιαβέλου, Η/Υ Συστήματα ΤΕΙ Πειραιά
Θεωδωρής Ευαγ. Γόντικας, Λογιστική ΤΕΙ Ηρακλείου

Το νέο Δ.Σ. των Νέων

Την Κυριακή 17 Αυγούστου πραγματοποιήθηκε Γενική Συνέλευση του Συλλόγου Νέων στην υπό διαμόρφωση πλατεία στο εικονοστάσι του Αγίου Γεωργίου. Το νέο Διοικητικό Συμβούλιο που εξελέγη είναι:

Πρόεδρος	Κ. Αλεξόπουλος
Αντιπρόεδρος	Βάιος Ρίζος
Γεν. Γραμματέας	Αγγ. Κοσιαβέλου
Ειδικός -/-	Χρήστος Γόντικας
Σύμβουλοι	Μαρία Β. Γόντικα Π. Λαμπούσης

* Απέκτησε πτυχίο:

Ηρακλής Γ. Μαρδάρης, εγγονός του Παν. Αντωνόπουλου (γιός της Μαρίας), Μηχανολόγος-Ηλεκτρολόγος από το Πανεπιστήμιο Γκλάμοργκαν (Ουαλία).

• Το νέο Διοικητικό Συμβούλιο

και όλα τα μέλη του Συλλόγου Νέων συγχαίρουν όσους επέτυχαν στις Πανελλήνιες εξετάσεις και τους εύχεται καλή συνέχεια των σπουδών τους, ενώ σ' αυτούς που θα λάβουν φέτος μέρος στις εξετάσεις εύχεται καλή επιτυχία. Οι ευχές όλων μας συνοδεύουν και αυτούς που υπηρετούν ή πρόκειται σύντομα να υπηρετήσουν τη στρατιωτική τους θητεία.

Τέλος ευχαριστεί όσους βοήθησαν το Σύλλογο στις δραστηριότητες του.

Το φετινό καλοκαίρι χαρακτηρίστηκε από ιδιαίτερα χαμηλές θερμοκρασίες που όμως στιγμή δεν πτόσαν τους νέους. Η ζεστασιά στις καρδιές όλων τους συντρόφευε στους περιπάτους στη Μαγουλιανήκη φύση και η μαγευτική εικόνα του πλημμυρισμένου από αστέρια ουρανού θα τους συντροφεύει μέχρι την επόμενη συνάντηση με τον τόπο τους.



Προτάσεις για κοινές πρωτοβουλίες

Είναι σίγουρο ότι μπορούν και πρέπει να έχουν κοινή πορεία, στενότερη και ουσιαστικότερη συνεργασία η κοινότητα (με τη σημερινή και την αυριανή της μορφή), ο Πανελλήνιος Σύλλογος και ο Σύλλογος Νέων.

Εκτός των έργων που γίνονται ή πρέπει να γίνουν στο χωριό -έχουν συζητηθεί και έχει δρομολογηθεί κατά κάποιο τρόπο η λύση τους- νομίζω ότι πρέπει να υπάρξουν κοινές πρωτοβουλίες και προς άλλες κατευθύνσεις.

Προτείνω 3 σημεία που κατά τη γνώμη μου πρέπει να συζητηθούν απ' όλα τα μέρη και σύντομα από κοινού να αποφασίσουν τι, πώς και πότε πρέπει να υλοποιηθούν εάν και εφ' όσον κρίνουν θετικά την ουσία των συγκεκριμένων προτάσεων.

1). Μέτρα για το σχολείο. Να γίνει κέντρο ζωής για το χωριό και όχι μόνο

Δεν υπάρχει άνθρωπος που να πέρασε από το σχολείο του χωριού μας και να μην νιώθει τουλάχιστον ντροπή για το πώς είναι σήμερα.

Το πρόβλημα δεν πρέπει να εντοπιστεί κυρίως στο γιατί έχουμε καθυστερήσει να κάνουμε κάτι τόσα χρόνια. Το ζήτημα είναι τι πρέπει να γίνει τώρα.

Είναι ανάγκη να γίνει συνειδηση σ' όλους ότι το σχολείο πρέπει να σωθεί, να αποκτήσει ζωή με διαφορετικές βέβαια λειτουργίες.

Με σύνθημα να ξαναδώσουμε στο σχολείο ζωή να κάνουμε εξόρμηση προς κάθε κατεύθυνση για να εξασφαλίσουμε τα απαραίτητα χρήματα. Για να μαζευτούν όμως τα χρήματα, για να συμμετέχουν όλοι σ' αυτή τη προσπάθεια πρέπει να πειστούν ότι κάτι σοβαρό πρόκειται να γίνει.

Προτείνω να μελετήσουμε τη δυνατότητα ίδρυσης Κέντρου της Νεώτερης Γορτυνιακής Ιστορίας και Παράδοσης με έδρα τα Μαγουλιανά. Το Κέντρο να στεγαστεί στο κτίριο του σχολείου.

Τα Μαγουλιανά έπαιξαν σημαντικό ρόλο την περίοδο της Τουρκοκρατίας, στη διάρκεια της Επανάστασης, αλλά και τις αμέσως επόμενες δεκαετίες.

Έχουμε αποδείξει ότι δεν νοιαζόμαστε μόνο για το χωριό μας, αλλά για το σύνολο του γορτυνιακού τοπίου και έχουμε φιλικότερες σχέσεις με το σύνολο των ΟΤΑ και όλων των φορέων της περιοχής.

Γι' αυτούς και για πολλούς λόγους μπορούμε να υλοποιήσουμε μια τέτοια σκέψη σε συνεργασία με όλα τα ενδιαφερόμενα μέρη της επαρχίας (ΟΤΑ, γορτυνιακός Τύπος, φορείς, ιστορικούς, κτλ).

Την νομική μορφή του Ιδρύματος, τη σύνθεση του Δ.Σ., τη γενικότερη λειτουργία και το περιεχόμενό του μπορούμε να τα συγκεκριμενοποιήσουμε όταν αποφασιστεί ότι αντέχουμε να κάνουμε ένα τέτοιο άλμα.

Για το οικονομικό μέρος της υπόθεσης μπορούμε να δημιουργήσουμε ένα ειδικό ταμείο, ν' ανοίξουμε έναν ειδικό λογαριασμό και εκεί να αρχίσουν να μαζεύονται χρήματα με κάθε τρόπο. (Προσφορές, ειδικός λαχνός, ειδικές χρηματοδοτήσεις από Τράπεζες και άλλα ιδρύματα που υποστηρίζουν τέτοιες πρωτοβουλίες, στήριξη από Νομαρχία κλπ., κλπ.).

2). Να μάθουμε την ιστορία μας, να μη χανθεί αύριο ό,τι μπορούμε να καταγράψουμε σήμερα

Όλους μας συγκινεί ιδιαίτερα κάθε πληροφορία από το παρελθόν, κάθε ιστορικό στοιχείο που

αφορά το χωριό. Δυστυχώς τις προηγούμενες 5-6 δεκαετίες που το χωριό είχε έντονη ζωή και οι τότε μεγάλες ηλικίες ήξεραν από τις προηγούμενες ένα τεράστιο όγκο πληροφοριών, αυτές δεν καταγράφηκαν.

Σήμερα τα πράγματα έχουν γίνει πιο δύσκολα. Είναι σίγουρο ότι οι νεότεροι και ιδιαίτερα τα παιδιά Μαγουλιανιτών που δεν έχουν γεννηθεί και μεγαλώσει στο χωριό θα έχουν μεγάλο κενό.

Πρέπει λοιπόν να βρούμε ένα τρόπο να καταγραφούν όλα όσα μπορούμε να καταγράψουμε σήμερα.

Προτείνω την έκδοση ενός Ιστορικού Λευκώματος το οποίο πορεί να περιλαμβάνει:

α). Όσα σημαντικά έχουμε στα χέρια μας από τα αρχεία της κοινότητας και από τα αρχεία άλλων κρατικών υπηρεσιών που αφορούν τα Μαγουλιανά.

β). Στοιχεία από τα αρχεία του σχολείου.

γ). Στοιχεία από τα βιβλία των εκκλησιών.

δ). Καταγραφή όλων των οικογενειών και των κτισμάτων που υπάρχουν στη περιοχή μας. Με αλφαβητική σειρά η κάθε οικογένεια σε συνδυασμό με το ή τα κτίσματα που της ανήκουν να παρουσιαστεί στη δική της ξεχωριστή σελίδα με φωτογραφίες και συνοπτικά - περιεκτικά σχόλια.

ε). Σε μια τέτοια έκδοση ιδιαίτερη θέση θα έχουν οι φωτογραφίες και στοιχεία που αφορούν σχολικές γιορτές, κοινωτικά συμβούλια σε συνεδριάσεις, συγκεντρώσεις κατοίκων, εκδηλώσεις και δραστηριότητες κάθε μορφής όπως: Εκδρομές, λειτουργία καμινιών, αλώνισμα, κλπ., κλπ.

Η εκδοτική αυτή προσπάθεια χρειάζεται χρόνο, ιδιαίτερα υπεύθυνη δουλειά και αρκετά χρή-

ματα. Είναι σίγουρο ότι μόλις ολοκληρωθεί, όλες οι οικογένειες θα αγοράσουν αντίτυπα όχι μόνο δικά τους αλλά και για τα παιδιά και τα εγγόνια τους. Θα είναι ένα υλικό που θα δίνεται σε κάθε νέο Μαγουλιανίτη για 15-20 χρόνια.

3). Τιμητική εκδήλωση για τους δασκάλους

Όλες οι γενιές των Μαγουλιανιτών μιλάνε με ιδιαίτερη αγάπη και σεβασμό για τους δασκάλους που δίδαξαν στο χωριό.

Είναι καιρός να γίνει μια ειδική εκδήλωση για όλους και όλες που μοχθούσαν ολόκληρο το 24ωρο επί 7 ημέρες την εβδομάδα όχι μόνο να διδάξουν γράμματα στα παιδιά του χωριού, αλλά και να τα μάθουν να ζουν, να σκέφτονται και να ενεργούν σωστά. Οι άνθρωποι αυτοί εκείνα τα χρόνια λειτουργούσαν με τεράστια ευθύνη καλύπτοντας τα όποια κενά των οικογενειών, βοηθώντας τα παιδιά να μεγαλώσουν και να ολοκληρωθούν σαν άνθρωποι, σαν υπεύθυνοι πολίτες.

Προτείνω να γίνει ειδική εκδήλωση που θα παρουσιαστεί η δουλειά των συγκεκριμένων ανθρώπων και να υπάρξει Τιμητική Βράβευση. Για αντικοινωνικούς λόγους αναφορά γίνεται για όσους εκπαιδευτικούς κατάγονται από το χωριό και για όσους απέκτησαν ιδιαίτερους δεσμούς με το χωριό.

Η εκδήλωση αυτή να γίνει το φθινόπωρο στην Αθήνα σε αίθουσα κεντρικού ξενοδοχείου για πλήρη άνεση, με πολύ καλή προετοιμασία.

Σ' αυτή την εκδήλωση θα παρουσιαστεί η δουλειά όλων, θα μιλήσουν οι ίδιοι, θα μιλήσουν και θα θυμηθούν τα παλιά οι συγχωριανοί μας.

Η εκδήλωση θα βιντεοσκοπηθεί και οι κασέτες θα δοθούν σε όποιο το ζητήσει - παραγγείλει.

Φυσικά και το σύνολο αυτής της δουλειάς θα παρουσιαστεί από την εφημερίδα του Συλλόγου.

Όταν τελειώσουν οι εργασίες που θα γίνουν στο σχολείο η πρώτη εκδήλωση σ' αυτό θα είναι η παρουσίαση της παραπάνω βράβευσης για να την δουν όσοι δεν την είδαν αλλά και να δοθεί η δυνατότητα στους μόνιμους κατοίκους να μιλήσουν και αυτοί.

Τα παραπάνω 3 σημεία αποτελούν ένα μέρος των ιδεών που υπάρχουν σε πολλούς Μαγουλιανίτες για ένα νέο προσανατολισμό των συλλόγων, αλλά και για μια μόνιμη και σταθερή συνεργασία της Κοινότητας με τους φορείς που υπάρχουν ή που θα υπάρξουν.

Πιστεύω ότ όλα τα μέρη, το καθένα με το δικό του ειδικό βάρος, θα ενεργήσει με τον καλύτερο δυνατό τρόπο για να γίνουν πράξη ή άλλες ιδέες που τα υπεύθυνα θεσμοθετημένα όργανα θα αποφασίσουν.

Με εκτίμηση
Πάναγιώτης Κυριακόπουλος
15 Ιουλίου 1997

* Οι παραπάνω προτάσεις απηχούν τις προσωπικές απόψεις, που δικαιούται και υποχρεούται να εκφράσει ένα μέλος του Πανελληνίου Συλλόγου Μαγουλιανιτών, και όχι του Συλλόγου.

Πολιτιστικός πυρήνας στον αγώνα τον καλό

Του Βασίλη Γ. Καραχάλιου, Τ. περ. προϊσταμένου Πρωτοβάθμιας εκπ/σης, Δημοσιογράφου

Με έντονη παρουσία στα πολιτιστικά πράγματα της χώρας μας λειτουργεί ο Πανελλήνιος Σύλλογος Μαγουλιανιτών. Και σαν ένα πνευματικό και πολιτιστικό ορμητήριο «επιτελεί» έργο αγνής κοινωνικής πρόνοιας και ανθρωπιστικής ευωδίας, τόσο στην Αθήνα όσο και στη γενέτειρά του.

Τα μέλη του Δ.Σ., ο πρόεδρος και άλλα επίλεκτα μέλη, άτομα αυτόνομα και υπεύθυνα, μοιράζουν στους συμπατριώτες τους και φίλους, με απλοχεριά το φιλότιμο και τη λεβεντιά τους.

Γεγονός άξιο ιδιαίτερης εξάρσης με μεγάλη ιστορική σημασία, στη διαδρομή του Συλλόγου Μαγουλιανιτών είναι η εντυπωσιακή έκδοση της εφημερίδας «Τα Μαγουλιανά», πνευματικό και πολιτιστικό όργανο, ώστε ο ζωντανός αυτός Σύλλογος να πραγματοποιήσει την κοινωνική του αποστολή.

• Η δάδα της δημιουργίας, της προόδου, του σεβασμού και της εκτίμησης, αλλά και η καλλιέργεια των διαπροσωπικών σχέσεων είναι εκείνα τα στοιχεία που καταυγάζουν τις καρδιές όλων των Μαγουλιανιτών, πράγμα που είχα τη τύχη να το διαπιστώσω τόσο κατά την κορυφαία πολιτιστική εκδήλωση του Συλλόγου τους -τη Μάχη των Μαγουλιανών- όσο κι όταν βρέθηκα προσκυνητής στο ιστορικό και γραφικό χωριό του Φωτάκου.

Στην εκδήλωση-ορόσημο έμεινα κατάπληκτος:

Από την οργάνωση και την υλοποίηση της ιστορικής αυτής επετείου, από τους εμπνευσμένους λόγους και ιδιαίτερα από την εμπειριστατημένη διάλεξη του

ιστοριοδίφη πλοιάρχου Ε. Ν. Νίκου Κωστώρα. **Και στα Μαγουλιανά...**

• Όταν, αντίκρισα στο έμπα του χωριού ένα φυσικό καταπληκτικό κυκλικό χώρο ο οποίος, όπως πληροφορήθηκα, γίνεται πολιτιστικός χώρος - Βιτρίνα του χωριού από τον ταλαντούχο καλλιτέχνη **Νάτζελ Φισκ**, που ο ίδιος φιλοτέχνησε εξαισία ταμπέλα που δείχνει προς το ναό της Κοιμήσεως της Θεοτόκου.

• Όταν, προσκυνητής μπήκα στην εκκλησία του Αγ. Γιάνην. Απαστράπουσες εικόνες στο τέμπλο της εκκλησίας χρυσίζουν και αναδίδουν το άρωμα της αγάπης των ανθρώπων αυτών, που με πείσμα και με κέφι αποκάλυψαν με ειδικό καλλιτεχνικό χέρι τα έργα - εικόνες μεγάλων αγιογράφων που με χέρια, πνεύμα και καρδιά, στα χρόνια τα παλιά, έδωσαν το συγκλονιστικό τους παρόν στο ξύλο των εικόνων - αριστουργημάτων...

Και τέλος, όταν βρέθηκα μετά από το μνημόσυνο στο σπή του αειμνήστου **Νώντα Κωνσταντόπουλου** στη περιοχή Πανα - Καμπέα, προς το τέλος του τραπέζιου που παρέθεσαν, το πρόεδρο σε μια ανθρωπιστική έκρηξη μίλησε για το ψυχικό μεγαλείο του αειμνήστου και συνεπήρε τις καρδιές όλων, για να πάρει το λόγο ο γιος του εκλιπόντος «άξιος συνεχιστής του πατέρα του» κατά τον πρόεδρο, ο οποίος στη συνέχεια - αναπάντεχο και συγκλονιστικό - παρακάλεσε το φίλο του πατέρα του **Λεωνίδα Τσεπενέκα απ' τη Λιναριά**, να τραγουδήσει το τραγούδι «**Χαριτωμένη συντροφιά**» και να ξεσπάσουμε όλοι οι συνδαιτυμόνες συγγενείς και φίλοι -λειτούργησε το συναι-

σημα- σε κλάματα και αναφιλητά!...

Αγαπητοί αναγνώστες, «επιτελεί» ο Σύλλογός σας έργα αγνής πρόνοιας.



Ο αειμνήστος Νώντας Κωνσταντόπουλος

Ο Άγιος Ανδρέας δεν εκποιήθηκε

Ο Πανελλήνιος Σύλλογος Μαγουλιάνων όταν πληροφρήθηκε την απόφαση της Κοινότητας να εκποιήσει τον Άγιο Ανδρέα συγκάλυψε έκτακτο συμβούλιο και απύθυνε επιστολή στον Πρόεδρο και το Κοινοτικό Συμβούλιο Μαγουλιάνων.

Στην επιστολή αναγνωρίζει το αναμφισβήτητο δικαίωμα του Κοινοτικού Συμβουλίου να έχει τον τελικό λόγο για τις υποθέσεις της κοινότητας, αλλά όπως, μεταξύ άλλων αναφέρει: Είναι δύσκολο να δεχτούμε χωρίς πόνο στην καρδιά, ότι έτσι απλά χωρίς ενημέρωση όλων των ενδιαφερομένων εκποιείται ο Άγιος Ανδρέας.

Πριν από χρόνια, αναφέρει η επιστολή, Κοινότητα, Σύλλογος και ατομικά αρκετοί Μαγουλιανίτες έδειξαν έμπρακτο ενδιαφέρον για το κτίριο αυτό, και ρωτούν:

- Μήπως πριν παρθεί μια τέτοια απόφαση έπρεπε να είχε προηγηθεί ενημέρωση των Μαγουλιανιτών;

- Μήπως τα χρήματα που θα εξοικονομηθούν από την πώληση του Αγ. Ανδρέα για την επισκευή του υπολειπόμενου Ξενώνα και τη διαμόρφωση της Κεντρικής Πλατείας μπορούσαν να βρεθούν από προγράμματα της πολιτείας;

- Τέλος, μήπως υπήρχαν και άλλες λύσεις;

Και προσφυγή

Ο Κώστας Β. Κανελλόπουλος, Πρόεδρος του Πανελληνίου Συλλόγου Μαγουλιαντών, ο Δημήτρης Β. Κουμπούρης και ο Παναγιώτης Ι. Μαρίτσας προσέφυγαν προς την Επιτροπή του άρθρου 177 παρ. 2 του Π.Κ. 410/1995 (Δημοτικού και Κοινοτικού Κώδικα) Αρκαδίας και προσέβαλαν την κοινοτική απόφαση 20/1997. Απόφαση εκποίησης -με δημοπρασία- του ακινήτου: ενός ημιτελούς παλιού κτιρίου «Αγ. Ανδρέας», ιδιοκτησίας της Κοινότητας Μαγουλιάνων, προκειμένου να διατεθεί το τίμημα που θα επι-



τευχθεί για επισκευή υπολειπόμενου Ξενώνα και διαμόρφωση της Κεντρικής Πλατείας.

Ως λόγους ακύρωσης της παραπάνω απόφασης προέβαλαν:

α). Ούτε η προσαβλομένη απόφαση αναφέρει, ούτε στην πραγματικότητα συντρέχει περίπτωση «προφανούς ωφέλειας» της Κοινότητας, για το σύννομο της εκποίησης του ως άνω ακινήτου, που σημειωτέον συνδέεται άμεσα με την ιστορία του Χωριού και αποτελεί είδος μνημείου. Κατά καιρούς χρησιμοποιήθηκε ως Εκκλησία, ως Σχολείο και Δικαστικό κατάστημα.

Ειδικότερα, ενώ αναφέρεται στην περί εκποίησης ως άνω απόφαση ο σκοπός εκποίησης, δεν βεβαιώνεται ταυτόχρονα σ' αυτή ότι η συγκεκριμένη εκποίηση συνιστά και περίπτωση προφανούς ωφέλειας για την Κοινότητα, όπως ρητά επιβάλλει το άρθρο 248 παρ. 1 του Δημοτικού και Κοινοτικού Κώδικα.

Επίσης δεν αναφέρεται σ' αυτήν το ελάχιστο τίμημα που πρέπει να εκποιηθεί το ακίνητο, για να κριθεί αν αυτό στοιχειοθετεί την έννοια της

προφανούς ωφέλειας για την Κοινότητα.

β). Γιατί ο σκοπός διαθήσεως του τιμήματος εκποίησης του συγκεκριμένου ακινήτου (επισκευή Ξενώνα, διαμόρφωση πλατείας), εξ αντικειμένου δεν αποτελεί προφανή ωφέλεια για την Κοινότητα δεδομένου ότι η εκπλήρωση του σκοπού αυτού δεν είναι άμεση, ενώ εξάλλου μπορεί να επιτευχθεί από άλλους πόρους αυτής (έσοδα Ξενώνα, τακτικά έσοδα της Κοινότητας, επιχορηγήσεις, ενισχύσεις ιδιωτών και Συλλόγου Μαγουλιαντών...).

γ). Γιατί η προσαβλομένη απόφαση δεν αναφέρει καθόλου γιατί προτιμήθηκε η εκποίηση του συγκεκριμένου ακινήτου, που αποτελεί σήμερα μεγαλοπρεπές ημιαναπαλαιωθέν νεοκλασικό κτίριο, με ιδιαίτερη ιστορική και αισθητική αξία για το χωριό, και όχι κάποια άλλη ιδιοκτησία, δεδομένου ότι η Κοινότητα έχει στην διάθεσή της ιδιόκτητες εκτάσεις που θα έπρεπε να προτιμηθούν, εάν και εφόσον υπήρχε ανάγκη κάποιας εκποίησης.

Το γεγονός ότι η προσαβλομένη απόφαση δεν αναφέρεται καθόλου στην ύπαρξη ή μη

Η μαρμάρινη κρήνη στην πλατεία του χωριού έγινε δωρεά των αδελφών Γιαβή. Συστάσεις δεν χρειάζονται, το όνομα αρκεί.

Η φιλόδοξη οικογένεια ενδιαφέρθηκε για την κατασκευή έργων-προσφορών στην κοινότητα, ονειρεύτηκε και έδρασε.

Επιβλητική και η τελετή των εγκαινίων σ' ό,τι αφορά τις επίσημες παρουσίες και σ' ό,τι έχει σχέση με τον κόσμο.

άλλων ιδιοκτησιών της και στους ειδικούς λόγους που επέβαλαν την εκποίηση του συγκεκριμένου ακινήτου, συνιστούν ευθεία παράβαση του νόμου, ο οποίος επιβάλλει την απολογημένη βεβαίωση συνδρομής προφανούς ωφέλειας για την εκποίηση κάποιου ακινήτου.

Η απόφαση

Η Επιτροπή του άρθρου 18 του Ν. 2218/94, συνήλθε την Πέμπτη 7 Αυγούστου στο Δικαστικό Μέγαρο της Τρίπολης συζήτησε την παραπάνω προσφυγή και ομόφωνα αποφάνθηκε ότι η αριθ. 20/97 απόφαση του Κοινοτικού Συμβουλίου Μαγουλιάνων «δεν είναι νόμιμη» και κάνει δεκτή την από 31/7/97 προσφυγή «γιατί η εν λόγω απόφαση είναι ασαφής, αόριστη και αναπολόγητη αφού δεν προκύπτει σαφώς η ωφέλεια που θα προκύψει από την εκποίηση του εν λόγω ακινήτου το οποίο έχει ιστορική αξία για την κοινότητα».

Η ανωτέρω απόφαση έλαβε αριθμό «146».

Κοινωνικά

Αντίο Αποστόλη

Όσοι βρεθήκαμε στο Α' Νεκροταφείο τη φθινοπωρινή εκείνη ημέρα του περασμένου μήνα για το στερνό «αντίο» στον Αποστόλη, γιό της Ζωγράφου Κανελλοπούλου και του Γιώργου Τσίππρα, ζήσαμε στιγμές απέραντης οδύνης και αβάσταχτης θλίψης από τον ξαφνικό θάνατο. Το νήμα της ζωής του Αποστόλη έκοψε ο μολύχης της ασφάλτου μέσα στη καρδιά της Αθήνας, λίγα μέτρα από το σπίτι του.

Οι ώρες ήταν δύσκολες, βαριά η ατμόσφαιρα, ο θρήνος δυσβάσταχτος. Τα μάτια δακρυσμένα, ανήμποροι να παρηγορήσουμε ο ένας τον άλλον. Ξέπνοος και βουβός ο θρήνος της μάνας καίει τα σωθικά της και απλώνεται από τα Μαγούλιανα μέχρι την Αμαλιάδα. Απαρηγόρητος ο πατέρας, συντετριμμένος...

Ράγισαν οι καρδιές όλων. Με οδύνη παρακολουθήσαμε την εξόδιο ακολουθία. Ο πόνος πλημμύρισε, στέρεψαν τα δάκρυα και τα λόγια. Σιωπή, μια μεγάλη σιωπή και πρόσωπα δακρυ-

σμένα, σκυθρωπά. Πόνος βουβός και δάκρυα οδύνης για το χαμό του 26χρονου.

Τόλη μου η νεανική μορφή σου, το χαμόγελο θα αποτελούν για μας την ελπίδα για την νεκρών ανάσταση και από τα ουράνια δώσε παρηγοριά και ανακούφιση σε μάνα, πατέρα και αδελφό, αλλά και σε όλους εμάς που από μικρό παιδί σε γνωρίσαμε.

Ας είναι ελαφρύ το χώμα που σε σκεπάζει, αιώνια η μνήμη σου.

K.B.K.

* Ο Πανελλήνιος Σύλλογος Μαγουλιαντιτών εκφράζει τη βαθιά του θλίψη και τα θερμά του συλλυπητήρια στους οικείους του

Μικρή πικρή μου φίλη

όπως και πέρισι, όπως και πρόπερι, όπως και τότε.

Ανηφόρρα κι εφέτος στο δικό μας σοκάκι,
και σε βρήκα εκεί και πάλι,
όπως και πέρισι, όπως και πρόπερι,
όπως και τότε,
μικρή παιδούλα με τον ήλιο στο πρόσωπο,
με τα άσπρα σου σασονάκια
και με τη κορδέλα σφικτή
στα όλο μπλουκλάκια χρυσαφένια σου μαλλιά.
Σε χαιρέτσα

-Ηρθες πάλι μου είπες;

-Ναι. Και εγώ δώ είμαι.

Και από μετά, σε είδα πολλές φορές ακόμα μέσα στις λίγες ημέρες που έμεινα στο χωριουδάκι μας, στη γειτονιά μας.

Σε είδα καθισμένη στο τόσο δα μικρό σκαλοπατάκι του γυναικωνίτη τ'αγιαγνιού με την Ειρηνούλα στη μέση

και με το Σταθάκο κατά' τη μεριά της Βρύσης.

Τις τρεις σας.

Σε είδα με τη κανάτα στο χεράκι

-Που πας μικρούλη μας;

-Να φέρω νερό στο μαμαμά.

Με τη τσάντα σου να πηγαίνεις στο σχολείο,

στην εκκλησία να αστραποβολάς,

στο κρυφτό, στο κυνηγητό, στο σχοιανάκι,

στο πατάω-πατάω, στο ξεφωνητό,

στο γέλιο, στο κλάμα

Σε είδα στο αστέρι που λάμπει ψηλά.

Σε βρήκα παντού.

- Γειά σου και πάλι μικρή μου,

πικρή μου φίλη σου ψιθύρισα

- Χαιρετίσματα σε όλα τα παιδιά μου είπες και σύ.

Σ.

«Στη γεγονιά μας»

Οκτώβρης 1997

Σ. Σ.: Το μικρό κείμενο αναφέρετε στη Βασιλική Αναγνωστοπούλου, κόρη του αείμνηστου ιερέα των Μαγουλιάνων Παπαγιάννη (περίοδο 1949-1961) και της συζύγου του, πρώην δασκάλας του χωριού Πανούλας Βραχνού, που μας άφησε για πάντα στις 2 Ιουνίου 1988 σε ηλικία 39 ετών.

Προς το παρόν ουδέν σχόλιον

Αντιγράφουμε από την εφημερίδα «Μορέας της Τρίπολης» (Κυριακή 9 Νοεμβρίου) κείμενο του Γ. Δημάκου. Δυστυχώς, ελλείπει χώρου, θα δημοσιευτεί σε συνέχειες:

Να κάνουμε το πορτραίτο της; Φαντάζομαι πώς δεν είναι ανάγκη. Ξεχωρίζει μέσα σε χιλιάδες. Το πρόσωπό της, με τα σπικωμένα φρύδια και τα πονεμένα μάτια, έχει την σφραγίδα της αρχοντιάς.

Η σιλουέτα της ιδιόρρυθμη. Πολλοί την πέρνουν για περιγίτριά. Η γαλάζια εσάρπα της κι' η χακιά, η αντρίκια φούστα της με την πέτσινη πλατειά ζώνη δεν ξεχνιούνται σ' όσους την αντίκρυσαν έστω και μια φορά. Αν την πλησιάσετε τότε μαθαίνεται κι' άλλα. «Με μιά μικρή δόση λεπτότητας, πού δεν με διακρίνει. . .», γράφει κάπου η ίδια μιλώντας για τον ευστό της. Ισως νάχει λιγάκι δίκιο. Θάχη όμως ασφαλώς άδικο κι' εκείνος που θα την ζυγίσει από το φέρισμό της.

Είναι λιγάκι απότομη στην έκφραση, νευρική. Στα καλά καθούμενα μπορεί να σε πει «μπούφο». Μα αυτό δεν έχει καμιά σχέση με την καρδιά της. Η καρδιά της είναι τρυφερή, καρδιά «μάννας». Πιστεύω καταλάβατε για ποιά σας μιλώ.

Θυμάμαι όταν την πρωτογνώρισα. Πέρασαν από τότε 8 χρόνια. Ήταν πολύ πιο νέα. Είχε έρθει στην Αίγυπτο για να συνεχίζει τους εράνους της. Δεν άφησε κατάσταση ελληνικό που να μη το επισκεφτεί. Χτύπησε όλες τις πόρτες. Ζητειανιά με τα όλα της. Ζητειανιά όμως για τους άλλους. Ετσι λοιπόν ήρθε και στο ΑΒερλώφειο Γυμνάσιο που εφοπούσα. Ο Γεν. Διευθυντής Παλαιολόγος Γεωργίου μας την παρουσίασε:

- Η αδελφή του Παύλου Μελά, η Μάννα του Στρατιώτη. Μας είπε ακόμα ένα σωρό καλά λόγια γι' αυτή. Εκείνη μας κύταξε -θυμάμαι το υπερήφανο και πονεμένο βλέμμα της- και μας είπε:

- Γειά σας!

Αυτά ήταν τα λόγια της. Υστερα έβαλαν στην είδοσο της τάξης ένα σιδερένιο κουτάκι κι' εκεί έριχνε ο καθείς ό, τι μπορούσε. Τα χρήματα θα πήγαιναν στο «Σανατόριο της Μάννας».

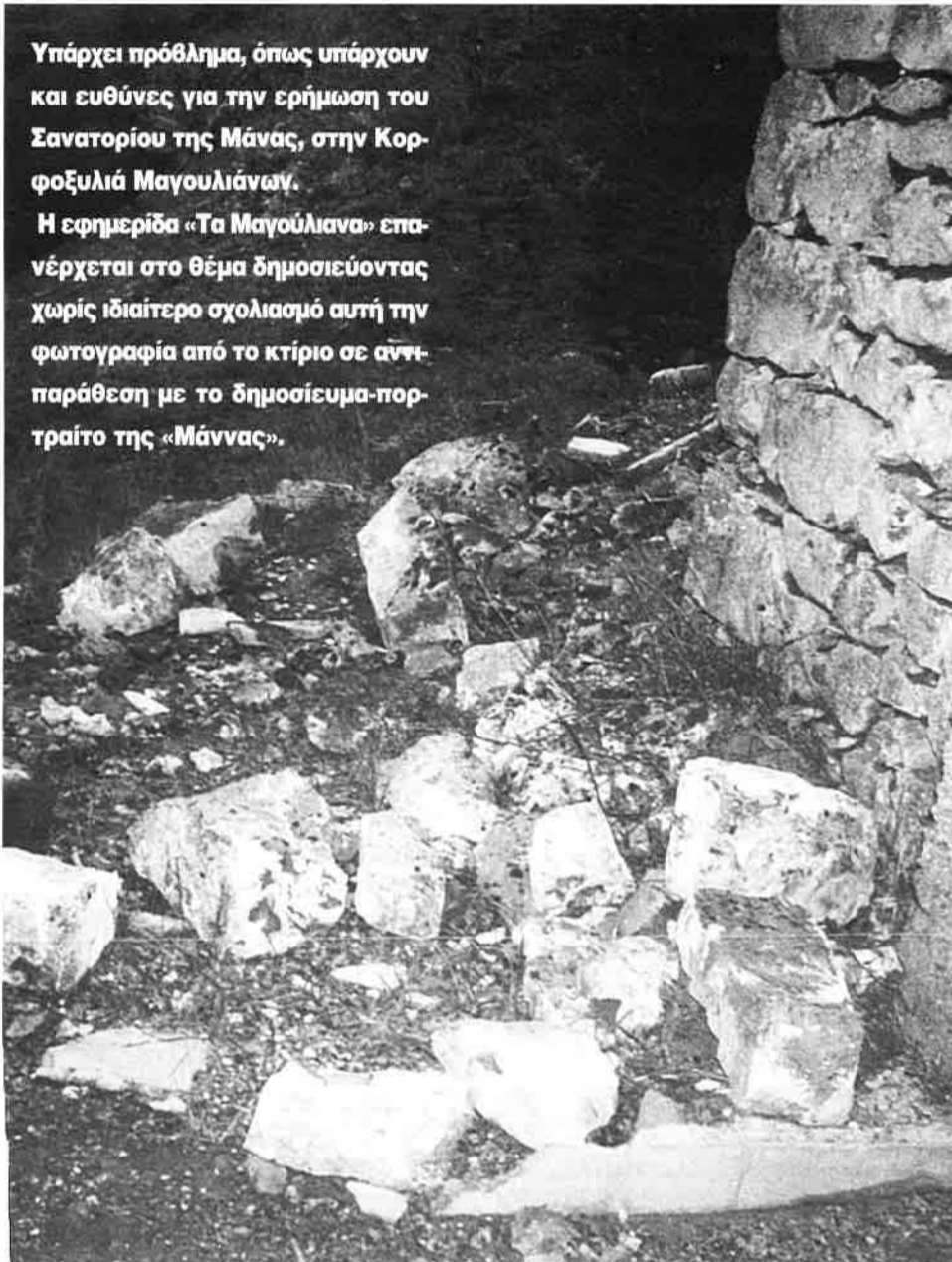
Εριξα μισό φράγκο. Τόσα είχε το φτωχό μαθητικό μου βαλάντιο, φαντασθήτε τώρα τη συγκίνηση που δοκίμασα όταν τις προάλλες αντίκρυσσα το Σανατόριο της Κορφοξυλιάς. Το «μισό φράγκο» μου επέγχε σε κάποιο χαλικάκι του.

Δύο αυτοκίνητα. Στο ένα οι Σεβ. Μητροπολίται Μαντινείας και Γόρτυνος, ο διευθυντής του υποκαταστήματος της Εθνικής Τράπεζας κ. Μανούσος, ο Εισαγγελέας κ. Παπαθανασίου και η κυρία του, ο διευθυντής της Νομαρχίας κ. Σαραντόπουλος. Στο άλλο ο διοικητής του 11ου Συντάγματος κ. Σακελλαρίου, ο νομιάτρος κ. Μπριμπλής, ο κ. Χρονόπουλος και η κυρία τουν ένας διάκος ονόματι Παρθένιος, η Μάννα και ο υποφαινόμενος.

Ανεβαίνοντας τις κορδέλλες του Αν-Βλάσση αισθανόμαστε την πρώτη χαρά του ύψους. Η Τρίπολις φαίνεται κάτω μας τώρα. Περνάμε τη

Υπάρχει πρόβλημα, όπως υπάρχουν και ευθύνες για την ερήμωση του Σανατορίου της Μάννας, στην Κορφοξυλιά Μαγουλιάνων.

Η εφημερίδα «Τα Μαγούλιανα» επανέρχεται στο θέμα δημοσιεύοντας χωρίς ιδιαίτερο σχολιασμό αυτή την φωτογραφία από το κτίριο σε αντιπαράθεση με το δημοσίευμα-πορτραίτο της «Μάννας».



Συλλίμνα, τές Δαβιές, μικρά χωριά με την εκκλησιά και τα χωράφια του. Η Μάνα προσφέρει τσιγάρα και σοκολάτα.

- Είναι ωραία παραπάνω που θ' αρχίσουν τα έλατα, λέει ο υποφαινόμενος που έχει ενθουσιαστεί απ' το ύπαιθρο. Αλλά τα έλατα, αργούν να φανούν. Μιά βλάβη των τροχών μας αργοπορεί μισή ώρα. Η Μάννα βιάζεται.

- Ντροπή!, λέει. Θα πάνε οι Δεσποτάδες και θα περιμένουνε. Ελα Κώστα, κουνήσου καϊμένε!

Η διαδρομή αρχίζει και πάλι. Σε λίγο φαίνονται τα πρώτα έλατα μικρά, εκφυλισμένα. Εδώ κι' εκεί κοπάδια πρόβατα και κατσίκια. Περνάμε την Πιάνα με την απόκρυμνη εκκλησιά και φθάνομε στην Αλωνίσταινα.

Από την Αλωνίσταινα αρχίζει ο μεγάλος ανήφορος. Τα έλατα ολόσια, γιγάντινα πυκνώνουν. Η Αρκαδική φύση μ' όλη της την ορμή και το μεγαλείο. Κάπου εκεί θα είναι κρυμμένος στη σπηλιά του ο Πάν. Ένας τσοπάνος που περνάει:

«... γυρίζοντας μονάχος. Απ' το κυνήγι τραγουδάει, παίζοντας στο σουραύλι,

Γλυκούς σκοπούς και δεν μπορεί στην τραγουδιών τη χάρη

Να τον περάσει το πουλί, που μες στε φυλλουριέ των θερεμένων έλατων, χύνοντας μοιρολόγια Σκορπίζει γλυκολάλπη τραγούδι. Και οι βουνίσιας οι Νύφες, οι γλυκόμενες μαζί του τριγυρνώντας

Αδιάκοπα, χαροκοπούν πάνω σε πλούσιο μπρίσμα Και γύρω στην βουνοκορφή ο αντίλαλος στενάει». -καθώς τραγουδάει ο θεϊός Ομπρος- μας τον θυμίζει. Η βουκολική ζωή ξυπνάει μέσα μας και αυθόρμητα μας έρχεται να φωνάξομε: «Μας πέρνειεις μαζί σου!;».

Κοντά στην Κοκκινόβρυση το αυτοκίνητο σταματά. Μια άλλη βλάβη των τροχών. Η Μάννα



κάνει το σταυρό της.

- Είναι γιατί έχουμε τον παπά! λέει κάποιος.
- Στάσου λοιπόν να τον δέσω! απαντάει η Μάννα και κάνει ένα κόμπο στο μαντίλι της γελώντας. Ο παπάς διαμαρτύρεται.
- Δεν είμαι παπάς, είμαι διάκος.
- Το ίδιο κάνει.

Οι άλλοι που προπορεύονται έχουν φτάσει στη Βυτίνα. Ανησυχούν που δεν μας βλέπουν και στέλνουν τ' αυτοκίνητό τους να μάθουν. Άλλης μισής ώρας καθυστέρηση. Η Μάννα απελπίζεται.

- Πάει δεν θα φτάσομε. Εγελιοποποιηθήκαμε! Η βλάβη διορθώνεται και τ' αυτοκίνητο περνά το Διάσελο.

- Εδώ λένε πώς γεννήθηκε ο Ζεύς, εξηγεί η Μάννα.

- Κι' εδώ ξαναγεννιέται ο άνθρωπος! συμπληρώνει ο υποφαινόμενος.

- Ναι, αλλά όχι μέσα σ' αυτό το αυτοκίνητο!

Η καϊμένη η Μάννα! Θαύμα η αντοχή της. Εμείς παιδιά της και κουρασθήκαμε. Είναι τέτοια τα χάλια του δρόμου, που σε πολλές μεριές η διάβασή του είναι επικίνδυνη. Φανταστείτε να ταξιδεύει και κανείς άρρωστος. Θα πεθάνει στο δρόμο. Κι' όμως, τώρα που το Σανατόριο λειτουργεί, έπρεπε να διορθωθεί. Τουλάχιστον εκεί που είναι αδιάβατος. Οι αρμόδιοι τη λένε;

Τι ωραία που φαίνεται η Βυτίνα από ψηλά! Αληθινός παράδεισος με τις λεύκες, τα οπωροφόρα, τα αμπέλια, τα νερά της. Εκεί σμίγομε με τους άλλους. Ησυχάζουν που μας βλέπουν γερούς. Απ' εδώ πηγαίνομε εμείς μπροστά. Εξω από τη Βυτίνα, σ' ένα αμπέλι μας φιλεύουν ένα κοφίνι σταφύλια. Η Μάννα ευχαριστεί και ενθαρρύνεται.

- Ελα κι' εφτάσαμε!

Περνάμε τα Μαγούλιανα. Οι ανηφορικές κορδέλλες των τελειώνουν. Επί τέλους! Σε λίγο αντικρύζομε το Σανατόριο επιβλητικό, χωμένο μές στα έλατα. Εφτάσαμε στην Κορφοξυλιά.

ΤΗ ΜΙΚΡΑΣΙΑΤΙΚΗ καταστροφή έρχεται να μας θυμίζει μια φωτογραφία που ανακαλύψαμε στο «Μπρούλο της Γιαγιάς». Αποστολέας της φωτογραφίας - «Ενθύμιον Μικράς Ασίας» είναι ο στρατιώτης Α. Γόντικας και αποδέκτης ο Γρηγόρης Πανούσης. Πάνω στο γυαlustero χαρτί με δυσκολία διαβάζομε τα χαραγμένα γράμματα: «Γρηγόρη Πανουσιν. Μαγούλιανα Γορτυνίας».

Με την ευκαιρία της επετείου, 75 χρόνια από εκείνη τη μαύρη χρονιά, την πιο τραγική σελίδα της σύγχρονης ελληνικής Ιστορίας, αντιγράφουμε από θιβλίο του Τζορτζ Χόρτον, γενικού προξένου των ΗΠΑ στη Σμύρνη το 1922, ένα περιστατικό που δεν επιδέχεται κανένα σχολιασμό: «Θυμάμαι μια ηλικιωμένη με άσπρα μαλλιά να παραπατάει στα σοκάκια της Σμύρνης, φορτωμένη στην πλάτη τον σκελετωμένο γιο της που καίγoταν στον πυρετό. Ήταν πιο ψηλός από τη μάνα του και τα πόδια του σέρνονταν στο έδαφος». («Αναφορικά με την Τουρκία», «Νέα Σύνορα», 1992).